

FAKTA OM SIBERIAN HUSKY

■ BEHOV

Masser af udeliv og motion, gerne forspændt slæde, vogn el.lign. Samvær med sin flok.

■ TEMPERAMENT

Venlig og blid, men også aktiv, årvågen og udadvendt. Trives fortrinligt i flok. Meget social ift. familien – kan være noget reserveret over for fremmede. Flokorienteret. Dens intelligens, lærevillighed og aktive temperament gør den til en behagelig ledsager og en villig arbejdshund.

■ STØRRELSE

Skulderhøjde: Hanner fra 53,5 til 60 cm – tæver fra 50,5 til 56 cm.
Vægt: Hanner fra 20,5 til 28 kg – tæver fra 15,5 til 23 kg.

■ PELS

Underpelsen er blød og tyk og lang nok til at bære den middellange yderpels oppe. Yderpelsens dækhaar er lige og temmelig glatliggende, aldrig grove eller stående ud fra kroppen. Pelsen kan både modstå den arktiske kulde og forhindre isdannelse i pelsen.

■ FARVER

Alle farver er tilladte. Rigt varierede aftegninger i hovedet er almindeligt, herunder mange iøjnefaldende mønstre, som ikke findes hos andre racer.

Siberian husky:
**STÆRK,
HURTIG OG
UDHOLDENDE**

Siberian husky er verdens hurtigste renracede slædehund og bruges som sådan overalt, hvor den findes – både på konkurrenceplan og til turkørsel. På trods af hundens indbyggede evne og vilje til at løbe er racen i dag også en populær familiehund

■ TEKST: HENRIK SØEBORG OG WIEGAARDEN/TINE LUTHER

Norskfødte Leonhard Seppala betragtes som en af fædrene til racen siberian husky og har været direkte årsag til racens begyndelse og dens udbredelse i USA og Canada, hvor den blev anerkendt som selvstændig hunderace i 1930.

I forbindelse med guldfieberen i Alaska i starten af 1900-tallet, emigrerede Leonhard Seppala til Nome, hvor han fik arbejde i et mineselskab. Selskabet ejede også et spand sibiriske hunde, som egentlig var tiltænkt Roald Amundsen til brug for en ekspedition til Nordpolen. Imidlertid blev ekspeditionen aflyst, da 1. verdenskrig brød ud. Hundene blev derfor overdraget til Seppala, som deltog i en række hårde slædehundeløb med succes. Under et udbrud af livstruende epidemi i Nome i 1925 var Seppala og hans sibiriske slædehunde en af de væsentligste årsager til, at der – med slæde – blev tilvejebragt nødvendig vaccine, således at lokalbefolkningen overlevede.

Efter ”Serum-løbet” 1925, der skabte overordentlig stor interesse for de sibiriske hunde, flyttede Leonhard Seppala fra Nome og slog sig ned i Maine, hvor han etablerede kennel. Til grund for avlen lå dels de sibiriske hunde, Seppala erhvervede i Alaska, og dels hunde han gennem årene importerede fra Sibirien.

Rejsen fra Sibirien

Spoler vi helt tilbage til siberian huskys oprindelige udgangspunkt, ender vi i 1600-tallet i Sibirien. Her fandtes forskellige stammer, hvis overlevelse i øde egne med barsk klima afhang af hunde. Disse hunde ligger til grund for racen.

Der blev importeret adskillige sibiriske hunde til Nordamerika og til egnene omkring Nome på Seward-halvøen. I efteråret 1908 ankom de allerførste eksemplarer. De blev henholdsvis brugt som trækhund til mere eller mindre livsnødvendige formål samt til slædehundeløb. Uden for de oprindelige områder, Sibirien og Alaska, er racen i dag meget udbredt verden over. I virkeligheden er Sibirien måske et af de områder, som i dag har færrest siberian huskies.

Første danske import fik stor betydning

Den første siberian husky kom til Danmark i 1968. Det var en hvid tæve ved navn Allerelies Candy. Det var tanken at oplære hunden som politihund, men det stod hurtigt ly- ▶

sende klart, at det var helt andre egenskaber, hunden havde. Candy blev sammen med yderligere importører fra begyndelsen af 70'erne grundstammen bag mange af de siberian huskies, der i dag findes i Nordeuropa.

Styrke, fart og udholdenhed

Sin baggrund taget i betragtning giver det sig selv, at siberian husky er en særdeles stærk og robust hund, der ikke bare er i stand til at modstå et barsk klima men også udføre strabadserende arbejdsopgaver uden problemer. Den har særlige egenskaber i forhold til at leve i mange kuldegrader. Dels har den en særlig evne til at arbejde med munden lukket og derved undgå frostskafer i lungerne. Dens hale er også et våben imod kulden – halen er så tilpas lang, at den kan bruges til at dække kønsdelene, snuden og ansigtet i hårdt vejr, når hunden ligger sammenrullet. Således kan den varme sinusområderne og temperere indåndingsluften. Siberian husky er en middelstor brugshund, hurtig og letfodet med en fri og yndefuld bevægelse – den hurtigste af de fire polare slædehunderacer. Den udfører sin oprindelige funktion i selen yderst kompetent, når den trækker en let byrde ved moderat hastighed over store afstande – op til flere hundrede kilometer om dagen.

Det danske klima byder jo ikke på de største muligheder for slædekørsel, men når der ikke er sne, spændes hundene enten for vogne eller cykler, og der konkurreres også i discipliner med disse. Der kan dog ikke køres hele året – når termometeret når op over ca. 10 grader bliver det for varmt for de ”effektivt påklædte” hunde at arbejde.

En siberian husky er ikke kvadratisk, men svagt rektangulær. Dette har stor betydning for slædehundens funktion og bevægelsesmønster. (Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen)

Udtrykket hos siberian husky er intenst, men venligt og interesseret, af og til endda ”gavtyvagtigt”. Øjnene kan være af brun eller blå farve; et øje af hver farve eller flerfarvede øjne er tilladt. (Foto: Wiegaarden/Tine Luther)

Elsker at lægge sig i selen

At hundene elsker at lægge sig i selen, hersker der ingen tvivl om. Deres iver, når de fornemmer, at de skal ud at trække kan både ses på deres kropssprog og høres på deres ivrige hyl! Så skal de lave lige præcis det, de er sat i verden for.

I og med at racen er udviklet meget specifikt til at løbe, ligger dette meget dybt i den. Behovet for motion er derfor stort – og det er et behov, der skal opfyldes, for at hunden trives optimalt. Den uimodståelige trang til at løbe kombineret med en udpræget jagtlyst betyder, at det er de færreste siberian huskies, der kan gå løs. Det er før hørt, at en siberian husky er løbet hjemmefra og har klaret sig selv i ugevis. Derfor er det vigtigt at forsyne haven med et godt og højt hegn, så den adrætte hund ikke springer ud for at udforske verden på egen pote.

Det er nok primært i de nordiske lande samt naturligvis i Nordamerika og Canada, at man har været bedst til at bevare og videreføre slædetraditionen – og det er jo primært på grund af gode muligheder for slædekørsel. Mange danske slædehundekørere valfarter hvert år til udlandet for at deltage i slædekonkurrencer – både sydpå i alpeområderne og nordpå i de norske og svenske fjelde. Og enkelte danske har også opnået podiepladser.

Herhjemme er der størst tradition for

vognkørsel med hundene. Derudover er det blevet meget udbredt at cykle og kick-bike med hund (kick-bike = form for løbehjul). Begge discipliner er populære ved Dansk Polarhunde Klubs konkurrencer, og alle med en eller to polarhunde

” EN SIBERIAN HUSKY ER EN STOLT HUND MED VÆRDIGHEDEN I BEHOLD

kan være med uden at skulle investere voldsomt i udstyr. Siberian husky findes også i Syd- og Østeuropa samt i Asien, men her er det desværre kun et fåtal af individerne, der bruges til det, racen oprindeligt er skabt til.

Effektiv – og smuk

Ud over de mest åbenbare aktiviteter er en siberian husky også en iøjnefaldende udstillingshund med en alsidig farvesammensætning. Med omhyggelig forberedelse kan man faktisk godt få en siberian husky til at fremvise alle sine fortrin og flotte effektive bevægelser. En del danske siberian huskies har opnået mindeværdige resultater i udstillingsringen, og en danskejet og -opdrættet hund er sågar nået så langt som at blive Årets Hund (blandt alle racer) i Sverige.

Flokdyr med stort F

Siberian huskies har et vældigt flokinstinkt og trives særdeles godt sammen med artsfæller. Den er jo skabt til at fungere problemfrit i et hierarki på et slædespand bestående af hunde af både samme og af modsat køn. Derfor er det heller ikke en hund, man efterlader alene i en hundegård. Det er ikke en enmandshund, det er en flokhund.

I forhold til sin familie er siberian husky en meget social hund, og dens trang til fællesskab gør, at den har det fremragende med en lille tur i sofaen foran fjernsynet, blot den kan være en del af fællesskabet. Temperamentet er venligt og blidt, men den kan være noget reserveret over for fremmede mennesker, og det er derfor særdeles vigtigt at socialisere den godt, fra den er lille. Den er årvågen – men ikke vagtsom og udviser ikke en vagthunds sans for ejendomsret.

Et kvikt hoved

Der sidder et kvikt hoved på siberian husky. Den lærer hurtigt og nemt – men grundet dens selvstændighed kan den godt være noget egensindig, og lydighedsprogrammer er ikke noget, der ligger lige for, når man har med siberian husky at gøre. Men ingen regler uden undtagelser – der er eksempler på siberian huskies, der efter ihærdig træning har klaret lydigheds- og rallylydighedsprøver. Opdragelsen handler om mange gentagelser – og efterhånden hænger det fast, og så glemmes de gode manerer sjældent. ■

GRAFISKE LUS